

opnaas ved Kommissionsbehandlingen, svinder herved let bort, og Ensartetheden i Bedømmelsen af forskellige Sager lider et betydeligt Skaar. Sagsbehandlingen vilde vinde betydeligt i Værdi, saafremt i hvert Fald to tekniske Medlemmer blev i Stand til selvstændig at bedømme hver enkelt Sag, Ikke blot vilde Sagerne da blive undergivne en Dobbeltbedømmelse, men Kommissionsbehandlingen vilde blive ganske anderledes indgaaende, idet de tvivlsomme Sager, i hvilke de to behandlende Medlemmers Meninger var indbyrdes afvigende, paa en langt fyldigere Maade vilde blive forelagt de øvrige Medlemmer gennem hines Meningsudvekslinger end nu gennem det enkelte Medlems Forelæggelse. En lignende Fremgangsmaade følges af den tyske Patentmyndighed; og i Sverrig, hvor Kommissionsbehandling ikke anvendes, behandles Sagerne af to Teknikere, forinden de forelægges Embedsværkets Chef. Indførelsen af den ommeldte Behandlingsmaade vil selvfølgelig stærkt forøge de tekniske Medlemmers i Forvejen betydelige Arbejde; for saa vidt den omhandlede Forbedring af Sagsbehandlingen skal kunne finde Sted, maa det derfor anses fornødent, at den foreslaaede Honorarforhøjelse finder Sted for de tekniske Medlemmers Vedkommende, der have haft Sæde i Kommissionen siden dens Oprettelse i 1894, og som saaledes raade over særlig stor Sagkundskab og Erfaring. En saadan Forhøjelse bør formentlig ogsaa komme Stillingen som retskyndigt Medlem til Gode. Den Lettelse i Arbejdet, som er bleven de ældre tekniske Medlemmer til Del ved Forøgelsen i Medlemsantallet i Henhold til Lov af 16. Marts 1900, har ifølge sin Natur været uden Betydning for det retskyndige Medlem, der ligeledes har haft Sæde i Kommissionen siden dens Oprettelse. Saavel for dette Medlems Stilling som for den for Tiden dermed forenede Formandsstilling har derfor Kommissionens stedse stigende Virksomhed betegnet en ligesaa uafbrudt Forøgelse i Arbejdets Omfang.

Til II. G. 1. b. Samme Beløb som i Finansaaret 1902—03.

Til II. G. 2. Medhjælpssummen, der for Finansaaret 1902—03 er bevilget med 27,935 Kr., foreslaas forhøjet med 1,500 Kr. til Lønning af en ny, fast Assistent. I de Aar, der ere foreløbne, siden Personalet sidst forøgedes ved Finansloven for 1900—01, jfr. Forslaget til nævnte Finanslov, Rigsdagstidenden for 1899—1900, Tillæg A., Sp. 787—790, er Arbejdet stadig vokset i Ekspeditionskontoret, Læseværelset, Biblioteket og Arkivet. Paa Grund af den stigende Benyttelse af Læseværelset og Biblioteket medgaar der mere og mere Tid til at hjælpe og vejlede det besøgende Publikum, hvorved der bliver mindre Tid til det øvrige Kontorarbejde. Dette medfører, at de mindre paatrængende Arbejder, saa som Registerføringer, Ordninger af Bibliotek og Arkiv maa udskydes, hvilket ikke er heldigt for Arbejdsgangen, men har stillet sig som en Nødvendighed, naar Sagernes Ekspedition skal fremmes saa meget, som det lader sig gøre, hvilket er af stor Betydning for Ansøgerne. For at komme ud over disse Vanskeligheder foreslaas Personalet forøget med en Assistent.

Til II. G. 3. Kontorholdsgodtgørelsen, der for Finansaaret 1902—03 er bevilget med 13,165 Kr., foreslaas forhøjet med 100 Kr., med hvilket Beløb Huslejen er forøget.

Til II. G. 4. og 5. Samme Beløb som for Finansaaret 1902—03.

Til II. H. a. Opført saaledes efter Gennemsnitsudgiften i Løbet af de 5 sidste Finansaar.

Til II. H. b. Samme Beløb som i Finansaaret 1902—03.